

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.3.2023.MS

Warszawa, 13 lipca 2023 r.

DECYZJA nr DNR-1/23/2023

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: łózczo dziecko LAURA, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Bernadete Cieczko, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczko w Grzybnie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek łózczo dziecka LAURA niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Bernadete Cieczko, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczko w Grzybnie karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

12 stycznia 2023 r. łóżeczko dziecięce LAURA (dalej także jako: „łożeczko” bądź „produkt”) zostało notyfikowane przez organ nadzoru z Litwy w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/00103/23 (LT/00114/23). Z treści notyfikacji, a także z oznaczeń na opakowaniu produktu wynikało, że przedsiębiorca wprowadzający łóżeczko na litewski rynek zakupił je od przedsiębiorcy Bernadety Cieczko, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczko w Grzybnie.

Kwestionowany produkt to łóżeczko dla dzieci o wymiarach 120x60 cm, wykonane w całości z drewna i posiadające regulowaną w trzech pozycjach wysokość dna powierzchni do spania. Nogi i łączenia łóżeczka wykonane zostały z drewna o grubości 18 mm, górna i dolna część dłuższych boków oraz deski podłużne dna wykonane zostały z drewna o przekroju (20x30) mm, natomiast elementy pionowe dłuższych boków oraz podpory dna wykonane zostały z drewna o przekroju (20x12) mm. Górna część dłuższych boków została zabezpieczona plastikowymi osłonkami. Boki i zakończenia oraz mocowania dna powierzchni do spania zostały połączone z nakrętkami cylindrycznymi za pomocą śrub M6. Produkt zapakowany został w kartonowe opakowanie, na którym znajduje się duża etykieta zawierająca następujące informacje: *Zakład Stolarski PIĘTRUS Bernadeta Cieczko* oraz dane do kontaktu, a także zdjęcie produktu i jego nazwa, kolor oraz kod produktu. Na opakowaniu wskazano również numer normy PN-EN 716-1+AC:2019-07 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa*. Do produktu dołączono instrukcję montażu.

Łóżeczko dziecięce LAURA poddane zostało badaniom bezpieczeństwa w Centrum Testowania Mebli „IFURNITEST” z siedzibą w Wilnie (akredytowanym przez Litewskie Narodowe Biuro Akredytacji). Badania zostały przeprowadzone na podstawie wymagań określonych w normie LST-EN 716-1:2017+AC:2019, która jest litewskim odpowiednikiem normy PN-EN 716-1:2017+AC:2019 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa* (dalej jako: „norma”). Zgodność z wymaganiami ww. normy zadeklarowano na opakowaniu produktu (protokół z badań nr BBC 22-224 z 28 lipca 2022 r.).

Badania łóżeczka wykazały:

- niezgodność z punktem 4.4.2.5 normy, gdyż podczas badania przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.4.1 normy, przez jedną szczelinę między dwoma sąsiednimi

listwami dna łóżeczka przy sile 20 N przechodził stożek 60 mm. Zbyt duża odległość pomiędzy listwami stanowiącymi dno łóżeczka może spowodować, że w przypadku zastosowania przez opiekuna kocyka zamiast materaca kończyny dziecka zostaną uwięzione/zakleszczone między szczelinami, skutkiem czego dziecko dozna urazu, np. otarcia lub skręcenia/złamania kończyny;

- niezgodność z punktem 4.4.3 normy, bowiem po wyjęciu środkowych (ruchomych) szczelbi z boku istnieje miejsce na zewnątrz łóżeczka, przez które można swobodnie przełożyć próbnik małej głowy, a dodatkowo nie ma informacji dotyczących prawidłowego używania tych szczelbi, tj. wskazania, aby użytkować łóżeczko tylko ze wszystkimi zamontowanymi lub tylko ze wszystkimi zdemontowanymi ruchomymi szczelblami. Powyższa nieprawidłowość może powodować zagrożenie dla zdrowia użytkowników (dzieci) w związku z ryzykiem zakleszczenia, np. jego głowy w bocznym otworze, powstałym na skutek wyjęcia tylko części szczelbi ruchomych, co może doprowadzić do urazów ciała, np. otarcia lub skaleczenia;
- niezgodność z punktem 4.4.5 normy, gdyż podczas wykonywania badania zgodnie z pkt. 5.10 normy, masa testowa zaczepiła się o wystające części w rogach górnej części łóżeczka, co powoduje ryzyko zaczepienia, np. odzieży dziecka i może prowadzić do podduszenia, bowiem zgodnie z wytycznymi zawartymi w normie, żadna część dostępna od wewnątrz łóżeczka nie może podtrzymywać masy testowej (tj. boki i końce łóżeczka znajdujące się niżej niż 1 400 mm nad dnem łóżeczka);
- niezgodność z punktem 4.4.6.2 normy, z uwagi na to, że minimalna zmierzona siła wymagana do usunięcia ruchomych szczelbelków bocznych wynosiła 25 N, a powinna wynosić minimum 50 N, a tym samym system blokujący nie spełnia swojej funkcji, co może spowodować, że dziecko może samodzielnie usunąć ruchome szczelble i wypaść z łóżeczka;
- niezgodność z punktem 4.4.8.2 normy, z uwagi na brak informacji o wysokości miękkiego dna;
- niezgodność z punktem 4.4.8.3 normy, gdyż podczas badania siły bocznych elementów łóżeczka, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.8.1 normy, jeden z ruchomych szczelbi wypadł z ramy. W powstały w ten sposób otwór dziecko może włożyć głowę, która zostanie w nim uwięziona/zakleszczona, skutkiem czego dziecko dozna urazu, np. otarcia lub skaleczenia ciała.

Ponadto instrukcja użytkowania produktu nie zawierała wszystkich informacji oraz ostrzeżeń zawartych w punkcie 6 normy, a na produkcie nie było wszystkich oznaczeń i ostrzeżeń, o których mowa w punkcie 7 normy.

Dowód: Protokół z badań nr BBC 22 -224 z dnia 28 lipca 2022 r. – k. 5–17 akt Prezesa UOKiK.

Podzielając ocenę bezpieczeństwa dokonaną przez organ nadzoru z Litwy, opartą m.in. na negatywnych wynikach badań laboratoryjnych łódeczka, Prezes UOKiK stwierdził, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż produkt ten może nie spełniać ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 10 marca 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Bernadetę Cieczko, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczko w Grzybnie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: łódeczko dziecięce LAURA oraz w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat liczby produktów wprowadzonych na rynek, kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto, a także do przedstawienia listy krajowych oraz zagranicznych dystrybutorów. Organ nadzoru poprosił także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących łódeczka.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 10 marca 2023 r. - k. 26 - 33 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 marca 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że łódeczko było produkowane i wprowadzane na rynek do końca 2021 r., a obecnie nie jest już produkowane oraz nie posiada go na stanie magazynowym. Strona postępowania poinformowała również, że łódeczko zostało sprzedane 5 dystrybutorom krajowym oraz 3 dystrybutorom zagranicznym, a także bezpośrednio konsumentom za pośrednictwem sklepu internetowego. Strona postępowania wskazała średnie ceny netto sprzedaży łódeczka oraz oświadczyła, że nie wpłynęły do niej żadne skargi konsumenckie dotyczące wypadków związanych z użytkowaniem produktu. W tym samym piśmie strona postępowania odniosła się do oceny bezpieczeństwa łódeczka dziecięcego LAURA i nieprawidłowości stwierdzonych w toku badań

laboratoryjnych, twierdząc, że część z nich jest sporna. Strona wyjaśniła, że z uwagi na wycofanie łóźeczka z rynku i zaprzestanie jego produkcji swoje stanowisko przedstawi jedynie jako komentarz do ustaleń laboratorium, niż argumentację broniącą przed zarzutami. Strona dodała również, że nie jest w stanie odeprzeć zarzutu dotyczącego wypadającego szczebelka ani wystających „uszek” przy rogach górnej części łóźeczka. Wskazała jedynie, że chodziło o nadanie produktowi swoistego charakteru, odmiennego od wyglądu tradycyjnych łóźeczek. Jednocześnie zadeklarowała, że bezpieczeństwo dzieci jest dla niej ważniejsze niż kwestie wizualne. Dodatkowo strona postępowania przekazała pozytywne wyniki badań laboratoryjnych innego produkowanego przez nią łóźeczka, którego boki i stelaż wykonane są w tej samej technologii, co łóźeczko dziecięce LAURA. Ponadto strona postępowania zadeklarowała, że w przyszłości doloży należytej staranności, aby wprowadzane przez nią na rynek łóźeczka były w pełni bezpieczne.

Dowód: pismo strony postępowania z 20 marca 2023 r. wraz załącznikami - k. 34-52 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Postanowieniem z 18 kwietnia 2023 r. (data doręczenia: 21 kwietnia 2023 r.) wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez przedmiotowe łóźeczko. W postanowieniu Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania jakie działania powinna w tym celu podjąć oraz jakie dowody należy przekazać organowi nadzoru. Dodatkowo Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do poinformowania od kiedy łóźeczko dziecięce LAURA było produkowane, a także o wskazanie liczby tych produktów wprowadzonych na rynek także przed 2021 r.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 18 kwietnia 2023 r. – k. 53-58 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 maja 2023 r. strona postępowania poinformowała, że łóźeczko dziecięce LAURA było produkowane od 2018 r., a od 2019 do 2021 r. wprowadziła na rynek łącznie 488 sztuk tego produktu. Jednocześnie poinformowała wszystkich swoich dystrybutorów o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez łóźeczko i zwróciła się do nich o wycofanie produktu z rynku. Jako dowód załączyła korespondencję mailową z dystrybutorami, z której wynikało, że żaden z kontrahentów nie posiadał już w sprzedaży łóźeczek będących przedmiotem postępowania. Dodatkowo strona postępowania zamieściła na swojej stronie internetowej komunikat informujący o zagrożeniu stwarzanym przez łóźeczko i wzywający

konsumentów do zwrotu produktu oraz przekazała wydruk ze strony internetowej z tym ogłoszeniem.

Dowód: pismo strony postępowania z 6 maja 2023 r. wraz załącznikami - k. 59-101 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 maja 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że ostrzeżenie dotyczące łóżeczka zostało zamieszczone także na stronie internetowej UOKiK i zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji ile sztuk produktu zostało wprowadzonych na rynek w 2018 r., a także o poinformowanie go, czy w związku z akcją informacyjną otrzymała jakieś zwroty produktu od konsumentów i czy zostały one zutylizowane. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, a także zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 maja 2023 r. - k. 105-107 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Odpowiadając strona postępowania oświadczyła, że żaden z konsumentów nie zwrócił jej kwestionowanego produktu. Ponadto wskazała, że w 2018 r. wprowadziła na rynek łącznie 193 sztuki łóżeczka dziecięcego LAURA.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 maja 2023 r. (data wpływu 2 czerwca 2023 r.) – k. 108 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Bernadeta Cieczo, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczo w Grzybnie wprowadziła łóżeczko dziecięce LAURA na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na opakowaniu kartonowym znajdowała się duża etykieta wskazująca podmiot odpowiedzialny za produkt, tj. „Zakład Stolarski PIĘTRUS Bernadeta

Cieczko”. Ponadto w piśmie z 20 marca 2023 r. strona postępowania potwierdziła, że łóżeczka dziecięce LAURA były przez nią produkowane do końca 2021 r.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem oraz uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jako że norma LST-EN 716-1:2017+AC:2019 jest litewskim odpowiednikiem europejskiej normy PN - EN 716-1:2017+AC:2019 *Meble. Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe. Część 1: Wymagania bezpieczeństwa*, stanowi wyżej opisany rodzaj normy, ocena bezpieczeństwa produktu została przeprowadzona z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy kraju członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zaś powołując się na art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium akredytowanym w kraju członkowskim Unii Europejskiej, są dowodami w sprawie.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóżeczka dziecięcego LAURA stanowiły ustalenia litewskiego organ nadzoru,

który przebadał produkt w akredytowanym, przez Litewskie Narodowe Biuro Akredytacji, Centrum Testowania Mebli „IFURNITEST” z siedzibą w Wilnie. W sprawozdaniu z badań nr BBC 22 -224 z 28 lipca 2022 r. wskazano, że łóżeczko dziecięce LAURA nie spełnia wymagań bezpieczeństwa normy, zadeklarowanej na opakowaniu produktu, w:

- punkcie 4.4.2.5 normy, gdyż podczas badania przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.4.1 normy przez jedną szczelinę między dwoma sąsiednimi listwami dna łóżeczka przy sile 20 N przechodził stożek 60 mm. Zbyt duża odległość pomiędzy listwami stanowiącymi dno łóżeczka może spowodować, że w przypadku zastosowania przez opiekuna kocyka zamiast materaca kończyny dziecka zostaną uwięzione/zakleszczone między szczelinami, skutkiem czego dziecko dozna urazu, np. otarcia lub skręcenia/złamania kończyny;
- punkcie 4.4.3 normy, bowiem po wyjęciu środkowych (ruchomych) szczelbi z boku istnieje miejsce na zewnątrz łóżeczka, przez które można swobodnie przełożyć próbnik małej głowy, a dodatkowo nie ma informacji dotyczących prawidłowego używania tych szczelbi, tj. wskazania, aby użytkować łóżeczko tylko ze wszystkimi zamontowanymi lub tylko ze wszystkimi zdemonstrowanymi ruchomymi szczelbami. Powyższa nieprawidłowość może powodować zagrożenie dla zdrowia użytkowników (dzieci) w związku z ryzykiem zakleszczenia, np. jego głowy w bocznym otworze, powstałym na skutek wyjęcia tylko części szczelbi ruchomych, co może doprowadzić do urazów ciała, np. otarcia lub skaleczenia;
- punkcie 4.4.5 normy, gdyż podczas wykonywania badania zgodnie z pkt. 5.10 normy, masa testowa zaczepiła się o wystające części w rogach górnej części łóżeczka, co powoduje ryzyko zaczepienia, np. odzieży dziecka i może prowadzić do podduszenia, bowiem zgodnie z wytycznymi zawartymi w normie, żadna część dostępna od wewnątrz łóżeczka nie może podtrzymywać masy testowej (tj. boki i końce łóżeczka znajdujące się niżej niż 1 400 mm nad dnem łóżeczka);
- punkcie 4.4.6.2 normy, z uwagi na to, że minimalna zmierzona siła wymagana do usunięcia ruchomych szczelbelków bocznych wynosiła 25 N, a powinna wynosić minimum 50 N, a tym samym system blokujący nie spełnia swojej funkcji, co może spowodować, że dziecko może samodzielnie usunąć ruchome szczelble i wypaść z łóżeczka;
- punkcie 4.4.8.2 normy, z uwagi na brak informacji o wysokości miękkiego dna;

- punkcie 4.4.8.3 normy, gdyż podczas badania siły bocznych elementów łóżeczka, przeprowadzonego zgodnie z punktem 5.8.1 normy, jeden z ruchomych szczebli wypadł z ramy. W powstały w ten sposób otwór dziecko może włożyć głowę, która zostanie w nim uwięziona/zakleszczona, skutkiem czego dziecko dozna urazu, np. otarcia lub skaleczenia ciała.

Ponadto instrukcja użytkowania produktu nie zawierała wszystkich informacji oraz ostrzeżeń zawartych w punkcie 6 normy, a na produkcie nie było wszystkich oznaczeń i ostrzeżeń, o których mowa w punkcie 7 normy.

Dowód: Protokół z badań nr BBC 22 -224 z dnia 28 lipca 2022 r. – k. 5–17 akt Prezesa UOKiK.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także fakt, że 12 stycznia 2023 r. łóżeczko dziecięce LAURA zostało notyfikowane przez organ nadzoru z Litwy w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/00103/23 (LT/00114/23), Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany produkt nie jest bezpieczny oraz może stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia małych dzieci. Strona postępowania przyznała, że wypadający szczebel oraz wystające fragmenty w rogach górnej części łóżeczka mają wpływ na bezpieczeństwo. Natomiast odnośnie pozostałych zarzutów dotyczących bezpieczeństwa łóżeczka przekazała stanowisko: „*bardziej w celu komentarza niż realnej obrony, albowiem model łóżeczka LAURA i tak został wycofany z produkcji*”. Strona postępowania podkreśliła również, że łóżeczko spełnia większość wymagań normy, jest stabilne, nie przewraca się, a podczas badań nie pękło się.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zaprzestała produkcji łóżeczka dziecięcego LAURA pod koniec 2021 r., a w latach 2018-2021 wprowadziła na rynek łącznie 681 sztuk, które sprzedawała zarówno konsumentom, jak i dystrybutorom polskim oraz zagranicznym. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania poinformowała konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez łóżeczko i wezwała ich do zwrócenia go, na dowód czego przedstawiła wydruk ze swojej strony internetowej. Ponadto strona postępowania poinformowała wszystkich 8 dystrybutorów o zagrożeniach stwarzanych przez łóżeczko oraz wezwała ich do zwrotu produktu posiadanego na stanie magazynowym.

Na dowód podjętych działań strona postępowania załączyła korespondencję mailową skierowaną do wszystkich dystrybutorów oraz ich oświadczenia potwierdzające, że nie posiadają już w sprzedaży łóźeczka. Dodatkowo strona postępowania oświadczyła, że nie posiada już na stanie magazynowym łóźeczka, a żaden z konsumentów nie zwrócił produktu będącego przedmiotem postępowania.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, w tym oświadczenia i dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez łóźeczko. Stanowi to przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, wprowadzając ten produkt na rynek, przedsiębiorca Bernadeta Cieczko, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczko w Grzybnie naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty gospodarcze. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Strona postępowania jest wytwórcą kwestionowanego łóżeczka, które produkowała i wprowadzała na rynek przez około 4 lata, tj. od 2018 r. do 2021 r. Jednocześnie deklarowała, że produkt został wytworzony zgodnie z normą PN-EN 716-1+AC:2019-07. Zatem od przedsiębiorcy specjalizującego się i doświadczonego w branży produkującej od lat łóżeczka dla dzieci, konsumenci mają prawo oczekiwać wiarygodności jego deklaracji dotyczących bezpieczeństwa produktu, gdyż często ma ona istotny wpływ na ich wybór.

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że łóżeczko dziecięce LAURA stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia użytkowników je małych konsumentów. Z uwagi na wady konstrukcyjne produktu, które mogą stwarzać ryzyko wypadnięcia dziecka z łóżeczka, ryzyko podduszenia oraz ryzyko jego uwięzienia/zakleszczenia, dziecko mogło doznać urazów ciała. Kolejną okoliczność obciążającą stronę postępowania stanowi fakt, że łóżeczko przeznaczone jest dla małych dzieci, tj. grupy konsumentów szczególnie chronionej przez ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów i może stwarzać dla nich poważne zagrożenie. Dodatkowo należy podkreślić, że wszystkie wprowadzone na rynek łóżeczka mogą wciąż znajdować się u konsumentów (681 sztuk), przez co małe dzieci są nadal narażone na poważne ryzyko stwarzane przez te produkty. Zwłaszcza, że łóżeczka dziecięce należą do takiej kategorii produktów, które są użytkowane przez lata i często są odstępowane lub przekazywane do dalszego użytkowania przez inne dzieci. Reasumując, na skutek wprowadzania kwestionowanego produktu na rynek przez znaczny czas (ponad 4 lata), dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone. Dodatkowo na niekorzyść strony działa okoliczność, że od prawie 30 lat, zgodnie z informacją na stronie internetowej, produkuje m.in. łóżeczka dla dzieci, w związku z czym można od niej wymagać znajomości wymagań bezpieczeństwa tej kategorii produktów.

Z kolei za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania niezwłocznie po wszczęciu postępowania podjęła wszystkie działania wskazane przez Prezesa

UOKiK w postanowieniu z 18 kwietnia 2023 r., przedstawiając organowi nadzoru stosowne wyjaśnienia i dowody. Prezes UOKiK wziął pod uwagę również fakt, że wobec strony postępowania nie były wcześniej prowadzone postępowania administracyjne na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej, osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży jednej sztuki produktu, Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 20 marca 2023 r., w którym wskazała, że łożeczka były sprzedawane w różnych cenach tj.: 304 zł, 306 zł, 263 zł oraz 216 zł. Zatem ustalono, że średnia cena netto jednego łożeczka wyniosła 272,25 zł, a oszacowana korzyść majątkowa ze sprzedaży 681 łożeczek wyniosła 185 402,25 zł.

Wymierzając karę w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ww. ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie strona musi zaprzestać

naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez cztery lata, tj. od 2018 r. do końca 2021 r., wprowadzała na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa, narażając tym samym małych konsumentów na ryzyko utraty zdrowia – z uwagi na możliwość uwięźnięcia/zakleszczenia dziecka, a nawet życia - z uwagi na możliwość wypadnięcia dziecka z łóżeczka bądź jego uduszenia/podduszenia w przypadku zaczepienia się o wystające części w rogach górnej części łóżeczka. Dodatkowo należy zauważyć, że wszystkie wprowadzone na rynek łóżeczka (681 sztuk) wciąż znajdują się u konsumentów, stwarzając zagrożenie dla ich zdrowia i życia. Co więcej, łóżeczka dla dzieci często są użytkowane przez kilkoro dzieci (np. przez rodzeństwo, dzieci znajomych, w przypadku oddania lub sprzedaży), co poszerza krąg konsumentów narażonych na zagrożenie związane z użytkowaniem tego produktu. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu, dobro chronione, jakim jest zdrowie i życie konsumentów (małych dzieci), zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszania prawa zaprzestając produkcji łóżeczka pod koniec 2021 r., a także informując dystrybutorów i konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz umożliwiając im zwrot, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to

wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie od nałożenia kary na podstawie tej przesłanki i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezastnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę Bernadetę Cieczko, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski „PIĘTRUS” Bernadeta Cieczko w Grzybnie do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sędowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje: